

ע"פ 2955/13 - בבו באה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 2955/13

לפני: כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט א' שהם

המערער: בבו באה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
(השופט צ' גורפינקל) מיום 14.3.13 בת"פ
532-11-12

תאריך הישיבה: כ"ח בסיון התשע"ד (26.6.14)

בשם המערער: עו"ד איל שמחוני

בשם המשיבה: עו"ד מורן פולמן

פסק-דין

השופט א' רובינשטיין:

א. הערעור דנא עניינו - לפי כתב האישום בו הורשע המערער לאחר ניהול הוכחות - פרשה של שוד מכשיר טלפון נייד מן המתלונן על-ידי המערער, לאחר שביקש אותו תחילה מן המתלונן כדי לנהל שיחה. המתלונן ביקש את הטלפון

בחזרה, והמערער שבר בקבוק זכוכית והפנהו כלפיו כדי למנוע ממנו לקבל את הטלפון. המערער הדף את המתלונן ממנו כשבידו שבר הזכוכית, והמתלונן נפצע. המתלונן דלק אחר המערער עם אדם נוסף ולכד אותו. האישום כלל שוד (סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977) ושהיה בלתי חוקית.

ב. המערער - שמוצאו מגינאה והגיע דרך מצרים - נשפט ב-2012 בעבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קמא גזר על המערער - במתחם של בין 3 ל-6 שנות מאסר - ארבע שנות מאסר בפועל ו-18 חודשים על תנאי.

ג. בערעור נטען, בראש וראשונה, כנגד זיהוי המערער - תוך שהוזכרו מחדלי חקירה של המשטרה, לרבות העובדה שחרף טענת קשר עין לא נמצא הטלפון בידי המערער כשנלכד; אי העדת מי שמצא את הטלפון בהמשך היום; ואי בדיקתם של שברי הזכוכית מהבקבוק שאליו נדרש כתב האישום לעניין זיקתם למערער. עוד נאמר, כי גם אם נותר הזיהוי על כנו סעיפי העבירה, צריכים להשתנות לקולה, אם לגניבה בתחבולה ואם במתחם סעיף השוד. כן נטען לחומרת העונש, בהיעדר - כך נאמר - אלימות של ממש. עוד נאמר, כי יש לזכות מעבירת השהיה הבלתי חוקית, שכן הדבר לא עלה בסיכומי המדינה בבית המשפט המחוזי ולא הוגש תיעוד.

ד. מטעם המדינה נמסר בפתח הדיון כי היא מסכימה לזכות מעבירת השהיה הבלתי חוקית. לעניין עבירת השוד נטען, כי גם אם אכן היו מחדלי חקירה, אין להטיל ספק בזיהוי, ובשל חומרת העבירה יש לקיים את גזר הדין קמא.

ה. החלטנו שאין מקום להתערב בהכרעת הדין. נראה לנו כי החלטת בית המשפט קמא באשר לזיהוי מבוססת, בעקבות אמון שנתן בעדויות המתלונן ועד נוסף שהשתתף במרדף. אנו מזכים בהסכמה מעבירת השהיה הבלתי חוקית.

ו. ואולם, באשר לגזר הדין, השילוב שבין הזיכוי כאמור לבין מחדלי חקירה שקשה להלמם, ובפועל אין עליהם חולק - ותמהנו שבפרשה של שוד אין נעשית עבודה מקצועית עד תום - מצדיק לדעתנו התערבות מסוימת בעונש, ואנו מעמידים את המאסר בפועל על שלוש שנים במקום ארבע. המאסר על תנאי בעינו. הערעור מתקבל לפי האמור.

ניתן היום, כ"ח בסיון תשע"ד (26.6.14).

שופט

שופט

שופט